

ἐπὶ τοῦ σπαταλῶντος ἀνοήτως τὴν μετὰ κόπου ἀποκτη-
εῖσαν εἰς τὰ ξένα περιουσίαν) Αἴγιν. β) Ὁφελουμαι
οἶν. : Δὲν ἔβγαλα τίποτε ἀπὸ τόσους κόπους. γ) Ἐπιτυγ-
άνω Λέσβ. : Ὁ,τ' βγάλου καλῶς βγαλμένον. 10) Νικῶ
παιδιᾷ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : Τὸν ἔβγαλα. 11) Ἀποχω-
ρίζω τι ἐκ τοῦ εἰς μέρη κατανεμομένου γενικοῦ συνόλου
οἶν. : Μοῦ ἔβγαλαν κ' ἐμένα μερτικό. 12) Εὐρίσκω τι
ἀριθμητικῆς πράξεως, συνάγω λογιστικῶς κοιν. : Μὲ τὸ
κό του λογαριασμοῦ τὰ βγάλε λιγώτερα. β) Ἐξάγω συμ-
έρασμα, εἰκάζω κοιν. : Δὲν ἔβγαλα τίποτα ἀπ' ὅσα μοῦ εἶπε.
13) Ὁδηγῶ, φέρω κοιν. : Ὁ δρόμος - τὸ μονοπάτι μᾶς
βγάλε σὲ μιὰ ραχοῦλλα - 'ς ἓνα ἐρημοκκλησιάκι - 'ς τὴν πόρτα
τοῦ κάστρου κττ. κοιν. || Φρ. Ὁ Θεὸς νὰ τὸ βγάλῃ σὲ καλὸ!
ἐκ τῆς πρὸς ἐπιτυχίαν ἔργου τινός) κοιν. Ὅπου τὸ βγάλ' ἡ
ἀκρὴ (ἐπὶ ἐνεργείας ἀβεβαίου ἐκβάσεως) πολλαχ. Τὰ βγάλα
τὰ πράματα (τὰ διεχέειμασα τὰ ζῶα) Στερελλ. (Αἰτωλ.) β)
Προπέμπω, συνοδεύω κοιν. : Φεύγοντας ἀπ' τὸ σπίτι του
μ' ἔβγαλε ὡς τὴν ἐξώπορτα. 14) Ἀναβιβάζω Κρήτ. Πε-
λοπν. (Σουδεν.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) : Ἐβγάλλω τὰ κοκκία ἀπ' ὅ,ς σὸ δῶμαν νὰ ξεραίν'ταν
(νὰ ξεραθοῦν) Χαλδ. Ἐβγάλα τὸ μῖγμά μου ἀπ' ὅ,ς Κρήτ. Εἶναι
βγαλμένοι πάνου Σουδεν. Ἐξέγκεν ἄτον ἀπ' ὅ,ς σὴν πέτραν
Τραπ. || Φρ. Ἐξέγκεν ἄτον ἀπ' ὅ,ς (τὸν ὑπεστήριξε καὶ τὸν
ἀνέδειξε) Τραπ. Ὁ δᾶσκαλον ἐξέγκεν ἄτον ἀπ' ὅ,ς (ὁ δάσκα-
λος τὸν προήγαγεν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, τὸν ἐπροβίβα-
σεν) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Μὲ βιάσι τότε βγάλανε 'ς τ' ἄλογό του μεγάλην,
μὰ δὲ δορεῖ νὰ βασταχτῇ καὶ ξαναπέφτει πάλι

Κρήτ. 15) Διαπερῶ, διέρχομαι α) Τοπικῶς κοιν. :
Λαχάνιασα, μὰ τὸν ἔβγαλα τὸν ἀνήφορο. β) Χρονικῶς
κοιν. : Τὸν βγάλαμε τὸ Γενάρι - τὸ Φλεβάρη - τὸ χειμῶνα κττ.
κοιν. : Γουάφω τὴν χειμῶνιά (τὸν χειμῶνα) Καλαβρ. || Φρ.
Ἐβγάλα τὴν βόρα (διηλθὼν τὴν θύελλαν κάπου χωρὶς νὰ
μὲ προσβάλῃ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 16) Ἀποπερατώνω
κοιν. : Ὁ γιός μου ἔβγαλε τὸ γυμνάσιο καὶ πάει 'ς τὸ πανεπι-
στήμιο. 17) Φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ, συντελῶ κοιν. :
Εἶχε βιά νὰ βγάλῃ τὸν ἀργαλειό Ἡπ. Ὅπως ὅπως τὸ βγάλε
τὸ ταξίδι Ὑδρ. || Φρ. Ἐβγάλε δουλειὰ (συνετέλεσε πολλὴν
ἐργασίαν) κοιν. Ἐβγάλε 'ς τὴν πλάνη τόσα κομμάτια (κατειρ-
γασθῇ διὰ τῆς πλάνης) Προπ. β) Τελειώνω Πόντ. (Κο-
τύωρ. Τραπ. Χαλδ.) : Ἐξέγκα τὸ χαρτὶν (τὸ βιβλίον). 18)
Ἐκδίδω, δημοσιεύω κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. : Ἐβγάλε
βιβλίον - περιοδικὸ κττ. κοιν. β) Κοινοποιῶ κοιν. : Ἐβγα-
λαν διαταγὴν κοιν. || Ἄσμ.

Τσαὶ θεὰ βγάλω κάλεσμα μὲ τὴν κααλ-λαρία
ποῦ θὰ ἄστῃ ἡ ἄκρα τὼς πέρα 'ς τὴν Παναγία

Κάρπ. γ) Διαδίδω πολλαχ. : Φρ. Τοῦ ἔβγαλαν ἄβανιά
(τὸν ἐσυκοφάντησαν). δ) Λαμβάνω ἀπὸ ἀρχὴν ἢ ὑπηρε-
σίαν ἔγγραφον πρὸς ἐνέργειαν πράξεώς τινος κοιν. : Ἐβγάλα
τὴν ἄδεια τοῦ γάμου - εἰσιτήριο γιὰ ταξίδι κττ. 19) Συν-
θέτω καὶ κοινοποιῶ κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. Πόντ.
(Τραπ. Χαλδ.) : Φρ. Τοῦ ἔβγαλαν τραγούδι (ἔκαναν δι' αὐτὸν
τραγούδι ἐπαινετικὸν ἢ σκωπτικὸν) κοιν. Γουάφω τραβού-
δια Καλαβρ. || Ἄσμ.

Ἐγὼ γιὰ τὴν τρυγὸνα μου θ' ἔβγάλλω τραγωδίαν

Χαλδ. 20) Κοινολογῶ, διαθρυλῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ.) : Φρ. Ἐβγάλε ὄνομα μὲ τὴν παλληκαριά του (διεθρυ-
λήθη, ἐγίνε ξακουστός). Τὸ κορίτσι ἔβγαλε ὄνομα (διεφημί-
σθη διὰ τὰς ἀρετάς του). Τὸ κρασί ἔβγαλε ὄνομα (ἐγίνε
πασίγνωστον διὰ τὴν καλὴν ποιότητά του) κοιν. Ἐβγάλλω
ὄνομαν Τραπ. Χαλδ. β) Μετοχ. βγαρμένος = ὁ ἀποδε-
δειγμένης ποιότητος Κρήτ. : Βγαρμένος ποιητὴς (δίκανον

ὄπλον). γ) Δυσφημῶ κοιν. : Ἐβγαλαν τ' ὄνομα τοῦ κορι-
τσιοῦ. Εἶναι βγαλμένο τ' ὄνομά του. Μετοχ. βγαρμένη = ἡ
κακῆς διαγωγῆς, ἐπὶ γυναικὸς Κρήτ. δ) Διαδίδω τι ψευ-
δῶς, συκοφαντῶ Κρήτ. Μύκ. Νίσυρ. : Ἦταν ἓνας κοδὸς
το' ἐπήρνε μιὰ γυναῖκα πολὺ ὁμορφ' τσαὶ τὸν κατατρέξεψε νὰ
τοῦ πάρου τὴν γυναῖκα τσαὶ τοῦ βγάλανε χρῆος δέκα χιλιάδες
δραχμὲς (ἐκ παραμυθ.) Μύκ. || Ἄσμ.

Ἐβγάλαν τὸν πῶς χρεουστᾷ δέκα χιλιάδες γρόσια
Νίσυρ. 21) Δίδω ὄνομα κατὰ τὴν βάπτισιν, ὀνομάζω
κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) :
Παροῖμ.

Ἀκόμη δὲν τὸν εἶδαμε | καὶ Γιάννη τὸν ἔβγάλαμε
(ἐπὶ τοῦ προεικάζοντος ὡς βέβαιον μέλλον πρᾶγμα ἀπί-
θανον) κοιν. β) Δίδω εἰς τινα παρωνύμιον, παρονομάζω
κοιν. : Τὸν ἔβγαλαν Καμπούρη - Κοιλαρᾷ κττ. 22) Κατορ-
θώνω νὰ ἀναγνώσω τι, ἐπὶ γραφῆς κοιν. : Εἶδα κ' ἔπαθα
νὰ βγάλω τὸ γράμμα του. 23) Ἀμτβ. ἐπαρκῶ Εὐβ. (Αὐ-
λωνάρ.) : Δὲ βγέλλουνε τὰ λεφτά.

Πβ. βγάζω, βγαίνω, βγάνω.

βγάλ-λωμα τό, Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βγάλ-λῶμα Ρόδ.
φκάλ-λῶμα Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω.

1) Ἐξάρθρωσις ἐνθ' ἄν. 2) Ἐκρίζωσις ἐνθ' ἄν. :
Ἄσμ.

Ποιὸς ἦτο ὅπου μίλησε κ' ἐφάνη ἀββουκάτος,
βγάλ-λωμα θέλ' ἡ γλῶσσά του μ' ἓνα κομμάτι βάτο
Ρόδ.

Πβ. βγάλσιμο.

βγαλ-λωματιὰ ἡ, Ρόδ. βγαλ-λῶματιὰ Ρόδ. βγαλ-
λῶματιὰ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω.

Ἐξάρθρωσις. Πβ. βγάλσιμο.

* **βγαλ-λωματιάζω**, μέσ. βγαλ-λωμαδιάζομαι
Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω καὶ τοῦ οὖς. μάτια.

Πάσχω ἐξόρυξιν τῶν ὀφθαλμῶν : Γνωμ. Κάλλιο νὰ
βγαλ-λωμαδιαστῇς παρὰ νὰ κακονομαστῇς.

βγαλλώνω Καππ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω κατὰ τὰ εἰς - ὡν ῥήματα.

Ἐκβάλλω, ἐξάγω.

βγάλμα τό, ἔβγαλμα Καππ. (Σινασσ.) Κύθν. Πε-
λοπν. (Αἴγ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ.) κ.ά. — ΠΓεννάδ. 336 καὶ
368 — Λεξ. Περίδ. ἔβγαλμαν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ.
(Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἔβγαρμα Θράκ.
(Αἴν.) Μεγίστ. Πελοπν. (Μάν.) Σέριφ. Σίφν. Χίος κ.ά. ἔ-
βγαρμα Χίος ἔβκαρμαν Κύπρ. βγάλμα Ἡπ. Νάξ. Στερε-
ελλ. (Ἀράχ.) Σύρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά. βγάλμαν Λυκ. (Λι-
βύσσ.) βγάλμα Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κορων.) βγάρμα Κρήτ.
Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σίφν. Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ.
βγάρμα Κῶς κ.ά. βκάρμαν Κύπρ. γουάμ-μα Καλαβρ.
(Μπόβ.) γουέμ-μα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω. Εἰς τὸ βγάλμα ἀνάπτυξις συνο-
δίτου φθόγγου. Πβ. καὶ βγαλμός - βγαλιμός, βγαλ-
τικὸς - βγαλιτικός, βγαλτός - βγαλιτός.

1) Ἐκβολή, ἐξαγωγή ἐνθ' ἄν. : Θέλει βγάρμα τὸ δόντι
Κρήτ. Δοντί' ἔβγαλμαν Κοτύωρ. Χαλδ. Θέλουν ἔβγαρμα οἱ
φασολεῖς Σέριφ. β) Μεταφ. ἀποπομπή, ἀποδίωξις Κα-
λαβρ. (Μπόβ.) 2) Πληθ., τὰ πρὸς ἐκρίζωσιν πράγματός
τινος ἔξοδα Νάξ. : Πλερώνω τὰ βγάλματα τῶν φασολεῶν.

3) Ἐκχέρωσις τόπου τινός Ἡπ. β) Τόπος ἐκχερ-
σωθεὶς Ἡπ. 4) Ἐξοδος Καλαβρ. (Μπόβ.) Κῶς Μεγίστ.

